

później wykorzystane do produkcji na rzecz podmiotu wymienionego w tych dwóch załącznikach — Zakres zakazu udostępniania zasobów gospodarczych podmiotom wymienionym w załącznikach IV i V do przywołanego rozporządzenia — Pojęcie „pośrednie udostępnienie” — Równoczesne zastosowanie przepisów zakazujących, z jednej strony, udostępniania zasobów gospodarczych i, z drugiej strony, obchodzenia tego ostatniego zakazu

Sentencja

1) Artykuł 7 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 423/2007 z dnia 19 kwietnia 2007 r. dotyczącego środków ograniczających wobec Iranu należy interpretować w ten sposób, że zakaz pośredniego udostępnienia zasobów gospodarczych w rozumieniu art. 1 lit. i) owego rozporządzenia obejmuje czynności dotyczące dostawy i montażu w Iranie pieca do spiekania zdolnego do spełnienia swojej funkcji, lecz nie gotowego do użycia, na rzecz osoby trzeciej, która działając w imieniu, pod kontrolą lub według wskazówek osoby, podmiotu lub organu wymienionych w załącznikach IV i V do rzeczzonego rozporządzenia, zamierza wykorzystać ten piec w celu wyprodukowania na rzecz takiej osoby, podmiotu lub organu towarów mogących wspierać rozprzestrzenianie broni jądrowej w tym państwie.

2) Artykuł 7 ust. 4 rozporządzenia nr 423/2007 należy interpretować w ten sposób, że:

— obejmuje on działania, pod przykrywką wymogów formalnych pozwalającą im na niewypełnienie znamion naruszenia art. 7 ust. 3 rzeczzonego rozporządzenia, jednak których celem lub skutkiem jest, bezpośrednio lub pośrednio, udaremnienie zakazu ustanowionego przez ten ostatni przepis;

— terminy „świadomie” i „umyślnie” implikują kumulatywne elementy świadomości i woli, które są spełnione, gdy osoba uczestnicząca w działaniu mającym taki cel lub taki skutek rozmyślnie dąży do niego lub przynajmniej uważa, że jej uczestnictwo może mieć ten cel lub ten skutek oraz godzi się na taką możliwość.

⁽¹⁾ Dz.U. C 252 z 27.8.2011.

Postanowienie Trybunału siódma izba) z dnia 18 listopada 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Bari — Włochy) — Giovanni Colapietro przeciwko Ispettorato Centrale Repressioni Frodi

(Sprawa C-519/10) ⁽¹⁾

(Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Artykuły 92 § 1, 103 § 1 i 104 § 3 akapit drugi regulaminu postępowania — Pytanie niebudzące jakiegokolwiek uzasadnionej wątpliwości — Oczywista niedopuszczalność)

(2012/C 49/22)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale di Bari

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Giovanni Colapietro

Strona pozwana: Ispettorato Centrale Repressioni Frodi

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunale di Bari — Sektor wina — Przepisy w zakresie obowiązkowej destylacji — Rok winiarski 1993/1994 — Zakres stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 822/87 z dnia 16 marca 1987 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wina (Dz.U. L 84, s. 1) — Uchylenie tego rozporządzenia przez rozporządzenie Komisji (WE) nr 343/93 z dnia 15 lutego 1994 r. otwierające obowiązkową destylację przewidzianą w art. 39 rozporządzenia Rady (EWG) nr 822/87 i uchylającego niektóre szczegółowe zasady jego stosowania w sezonie 1993/1994 (Dz.U. 44, s. 9) — Sankcje administracyjne przewidziane w prawie krajowym w przypadku naruszenia rozporządzenia nr 822/87 — Zastosowanie rozporządzenia nr 343/94 w przypadku naruszenia — Proporcjonalność zastosowanych sankcji administracyjnych

Sentencja

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 343/93 z dnia 15 lutego 1994 r. otwierające obowiązkową destylację przewidzianą w art. 39 rozporządzenia Rady (EWG) nr 822/87 i uchylającego niektóre szczegółowe zasady jego stosowania w sezonie 1993/1994 stanowi wykonanie rozporządzenia nr 822/87 bez jego uchylecia lub zastąpienia.

⁽¹⁾ Dz.U. C 13 z 15.01.2011.

Postanowienie Trybunału (piąta izba) z dnia 20 października 2011 r. — DTL Corporación, SL przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Gestión de Recursos y Soluciones Empresariales SL

(Sprawa C-67/11) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Rozporządzenie (WE) nr 40/94 — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Graficzny znak towarowy zawierający element słowny „Solaria” i wcześniejszy graficzny krajowy znak towarowy zawierający element słowny „Solarita” — Częściowa odmowa rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Wniosek o zawieszenie postępowania przed sądem — Niezłożenie wniosku w stosownym czasie)

(2012/C 49/23)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: DTL Corporación, SL (przedstawiciel: A. Zuazo Araluze, abogado)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: J. Crespo Carrillo, pełnomocnik), Gestión de Recursos y Soluciones Empresariales SL (przedstawiciel: M. Polo Carreño i M. Granada Carpenter, abogadas)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) z dnia 15 grudnia 2010 r. w sprawie T-188/09 DTL przeciwko OHIM — Gestión de Recursos y Soluciones Empresariales (Solaria), na mocy którego Sąd oddalił skargę na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 17 lutego 2010 r. (sprawa R 767/2009-2) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Gestión de Recursos y Soluciones Empresariales SL a DTL Corporación SL

Sentencja

- 1) Należy umorzyć postępowanie w części dotyczącej usług należących do klasy 37 w rozumieniu Porozumienia nicejskiego dotyczącego międzynarodowej klasyfikacji towarów i usług dla celów rejestracji znaków z dnia 15 czerwca 1957 r., ze zmianami.
- 2) Odwołanie zostaje oddalone w części dotyczącej usług należących do klasy 42 w rozumieniu wymienionego porozumienia nicejskiego.
- 3) DTL Corporación, SL zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 130 z 30.4.2011.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Karlsruhe (Niemcy) w dniu 24 listopada 2011 r. — Philipp Seeberger przeciwko Studentenwerk Heidelberg

(Sprawa C-585/11)

(2012/C 49/24)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Verwaltungsgericht Karlsruhe

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Philipp Seeberger

Strona pozwana: Studentenwerk Heidelberg

Pytanie prejudycjalne

Czy prawo Unii sprzeciwia się przepisom krajowym, które odmawiają przyznania stypendium edukacyjnego na studia w innym państwie członkowskim wyłącznie z tego powodu, że uczący się, który skorzystał z prawa do swobodnego przemiesz-

czania się, na początku studiów nie miał stałego miejsca zamieszkania od co najmniej trzech lat w państwie członkowskim pochodzenia? (¹)

(¹) Wykładnia art. 20 i 21 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) — obywatelstwo Unii i swoboda przemieszczania się

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein hallinto-oikeus (Finlandia) w dniu 25 listopada 2011 r. — Anssi Ketelä

(Sprawa C-592/11)

(2012/C 49/25)

Język postępowania: fiński

Sąd krajowy

Korkein hallinto-oikeus

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Anssi Ketelä

Uczestnik: Etelä-Pohjanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus

Pytania prejudycjalne

- 1) Jak należy interpretować art. 22 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Rady (WE) nr 1698/2005 (¹) („po raz pierwszy podejmują działalność w gospodarstwie rolnym jako kierujący gospodarstwem”) oraz art. 13 ust. 4 i 6 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1974/2006 (?), gdy działalność rolnicza stanowi część działalności spółki? Czy w ramach badania, czy ktoś po raz pierwszy podejmuje działalność w gospodarstwie rolnym jako kierujący gospodarstwem, dla oceny wcześniejszej działalności należy odnieść się do tego, że zainteresowany na podstawie swojego udziału miał dominujący wpływ w spółce, czy do tego, jak wysoki był jego zysk z gospodarstwa rolnego, czy też do tego, czy jego działalność w spółce może stanowić prowadzenie funkcjonalnie i gospodarczo samodzielnej jednostki produkcyjnej. Czy też kierowanie gospodarstwem rolnym należy oceniać jako całość i przy tym oprócz wyżej wymienionych okoliczności należy wziąć pod uwagę stanowisko zainteresowanego w spółce, a także pytanie, czy faktycznie ponosi on ryzyko przedsiębiorcy?
- 2) Czy w taki sam sposób należy interpretować kierowanie gospodarstwem rolnym przy ocenie pytania, jakie znaczenie przypada wcześniejszej działalności przy przyznaniu wsparcia dla innej działalności, w odniesieniu do wcześniejszej działalności i do działalności, wobec której złożono wniosek o wsparcie? Czy odmowa wsparcia na podjęcie działalności dla młodych rolników w rozumieniu art. 22 rozporządzenia nr 1698/2005 na podstawie wykonywanej wcześniej działalności wymaga, aby ta wcześniejsza działalność zasadniczo mogła podlegać wsparciu na podstawie obowiązujących przepisów?